

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

77. Lusitani tota Indiaa bello appetuntur, & vincunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

cruentas manus. Non tacebo quanta vi egerint sacrificuli fanorum Cas-
ciges, ut Lusitanorum aliquem impetrarent Dionysium nominatum, Ma-
hometi suo immolandum, sponfione data victoriae, si concederetur, in
perpetuum obtinenda: tandem placuit Deo tot malis eum eripere, au-
reis centum quinquaginta eius libertas redempta est, nec tamen prius
amissus a barbaris, quam eius capiti, clerici coronam igne inurerent.
hæc nobis Dionysius retulit in quibus multa coactus omitto nauis ad-
disecessum iam vela explicante. Hæc de Dionysio Organinus: alios è
nostris fato prospero functos in India post pauca subiungam.

Nullum in rebus Orientis horum historici temporum annum habent
hoc anno 1573. illustri memoria dignorem. Mouere arma contra Lu-
sitanos potentissimi quinque Reges, coniurati gentem excindere, ac ne
vnum quidem vel ad præteriti monumentum vel ad spem futuri in viuis
relinquere. Has pridem animo fouebant iras, sed nec mol. tollendæ tam
immensa sufficiebant soli; nec ad suas cuiusque rationes priuatas, ac-
commodabant facile commune foedus, donec illos ad hoc adigeret præ-
sentis damni necessitas, & futuri merus ab Ludouico Ataide Proge iis
incubuit. Nam ex Europa vir fortis & præstans, ad regendam Indianam
appellens, miratus est Regem totius pœnè Malabarum Zamorinum im-
peritare mari vniuerso, percursare illud grandi birenniū numero turma-
tim diuifarum, totis oris grallari prædalque ducere nauium etiam one-
rariarum, & Lusitanorum quorum haud parua multitudo ab eo capta
seruiebat; eratque continua hæc clades, & probrum clade longè acer-
bius, Classem itaque regiam strenuo milite, apparatuque omni eximie
armatam in duos partitus iustos exercitus, alterum iubet oras boreales;
australes alterum lustrare, vtrumque ducibus experientissimis, nempe
cis, & trans Goam ad Comorinum ab usque Cambaia. Nec longum, &
austral is dux classis Menesius, bello clarissimus, maritima obiens tra-
ctus Malabarum, naues Zamorini multis præliis laceffitas, alias cepit,
nonnullas depresso, vniuersas disiecit. Inde in postetum ne quis restarer
prædonibus receptui nidus, quas arces sibi statuerant in variis portu-
bus, vnde prodibant ad latrocinia, & quod rapta in tutum conferebant;
omnes cepit, omnes solo æquauit Prorex; alias vero inædificauit flu-
minum fauibus quæ portus illos efformabant, sed nouo ex canone ac
stylo præclarè firmatas quibus demum rebus tanta confidentia patratis,
acriter iicti sunt Reges illi, quorum erat ad mare ditio, & Lusitanicæ
confinis. Sibi ergo quisque dum timent grauiter, pro se quisque in fe-
dus clandestinum, secretò conspirant: iurantque internecinum exter-
minando Lusitano communi hosti bellum: & erat prorsus Lusitanoru-
m, & Christianismi conclamata res in Oriente, nisi defensioni suo-
rum Deus, miris modis, & supra morem potentibus adfuisset. Instru-
ctu enim barbarorum ex multitudine innumerabili constante, nostro-
rum paucitas erat penitus obruenda, quantacumque ij fortitudine pu-
gnassent. Idalcanus militum habebat millia nonaginta, præter promis-

77.
Lusitani to-
ta India bel-
lo app. tun-
tur, & vi-
cunt.

cuam aliorum turbam qui victoriæ securi ad legenda spolia conuolarant. Regis Guzarates, exercitus millia excedebat sexaginta, Zamorino demum sexta parte inferior numerus militabat, quam ego summam bellatorum, earum insimam quascumque scriptores referunt, collegi ut suspicionem rumoris ab hac narratione auerterem: sunt enim qui pedestrum ponant ducenta quadraginta quinque millia; equitum sexaginta nouem. Accedebant docti ad bellum elephantes trecenti sexaginta cum Izamaluco: cum Idalcano ad bis mille, & ultra tormentarium instrumentum qua minoris modi qua maioris ad cannas prope modum trecetas: sic pulchre comparati, arcis quisque suis impositas finibus suscipit expugnandas, Goam Idalcanus, Izamalucus Chiaulum, & Bazainum, Cialem, Zamorinus totumque simul tractum maritimum qua triremibus qua longis nauibus octoginta, præter multitudinem scapharum conuehendæ annonæ, aliisque vlibus expeditam: Paulo ante Aceni, qui suas & ipsi in hac coniuratione agebant partes, aduersum Malacam classem duxerant nauium sexaginta; eodemque tempore Madunius Zeilanam ditionem armis parabat appetere, & de Goa quidem actum erat, si eam potius constanter aggredi quam cautè cœpisset Idalcanus, adeo illam Prorex necessariis ad defensionem exhauserat, ut illum conflaret exercitum duplicum quem ad oram vtramque Indiae mittebat, quorum alter quingentos, octingentos alter inde auexerat milites. Sed moras terente Idalcano legendis ad machinas librandas idoneis sedibus, & diruendis leuioribus propugnaculis qua sinum obtinebant inter continentem, & Insulam medium, tempus dedit ad redditum, & opem ferendam exercitui utriusque extra meas lineas iero si velim clades barbaris inflictas memorare, siue hoc ad Goam, siue aliis terra marique præliis, & obsidionibus Ciales & Chiauli; facinora item Lusitanorum nobilium gloria quæ ab historicis iure celebrantur: quin & auxiliij diuini aperta miracula quibus sui magis imperij propriam quam Lusitani causam propugnauit, cum armis in Christum quam in Lusitanos hand paulo inferioribus barbari furerent. Naves septem Malacæ subsidio venere, die Virginum undecim millium anniversario, quarum unius in nostro Collegio seruabatur colebaturque sacrum caput, ab his nauibus hostiles ad septuaginta, capiæ, demersæ, dissipatae. Nec multo post Iacobus Menesius exigua classe nauigiorum varij generis Zamorinum fregit, eiusque potentem exercitum profligauit. Exinde Ciali opitulatus in illius portum, per fulminantia hinc inde hostium tormenta subiit, testanturque complures explosos iis globos nostrorum qua pectori, qua dorso incusso, ictu imbelli concidisse, uno illorum attractu emortuos. Ad Chaulum vero octingenti, qui arcis præsidio erant Lusitani, provocati ad pugnam ab Izamaluco ethnicorum militum septuaginta millibus superbo; die BB. Apostolis sacro, tantam cædem eorum edidere vix ut media pars multitudinis tantæ euaserit. Deum nempe, ac coeli Reginam interfuisse prælio confirmant prodigia quibus victoriam sunt adepti.

Accu

Accumulatis retro in aggerem vndis, refluxum mare per tres horas accessum sustinuit, ne siccii littoris oram barbaris nudaret ex qua debilior rem arcis aggredenter partem. Ad hæc omnes eorum machinas repentinus extinxit imber, cum ex præcedenti eorum iaculatione glandium quadrages mille coaceruassent Lusitanis. Postremo aciem Lusitanorum primam quæ prælium iniit, præcessit adspectabilis matrona, ornata regio, & terribili specie, quæ subinde respectans, suos animabat; hostibus minabatur: qui pacis postea impetratae conditionibus acceptis, videndæ matronæ vehementer petebant sibi copiam fieri, maioremque humana prædicabant quæ tot arma & tela incolumis, & intacta spreuifset, iis vero imago Deiparae cum esset exhibita, velut eandem quam viserant, prosecuti sunt adoratione, muneribus & quidam etiam superstitionis patriæ eiuratione. Odingentos istos generofam manum ducebat Franciscus Mascaregnas vir bello inclitus, virtute illustrior, natusque tunc milites haudquaquam sibi dissimiles.

Ad nostros redeo qui religiosis accincti armis nunquam non & ipsi stetero in acie, maximè cum essent barbari excensione prohibendi ut ad Arguinum, ad Passum-siccum, ad Benestarimum, vbi & saepius, & cruento marte certatum est. Præibant in pugnam Lusitanis, incendebantque illos verbis, & obiecta quam manu prætendebant Christi pendentis effigie, præsto erant lethaliter sauciis, vt eos supremū absoluerent, & ad mortem iuarent Christianam: nec omnes redibant ex illo præliorum astu salui, & illæsi, vt enim ad Goam nihil grauius passi sint, quam ut tenti à barbaris aliqui, liberarentur à suis eodem die; verum ad Chaulum P. Petrus Colatius dum in saeuo flagrantique conflictu Lusitanos ad pugnam ingenti animo inflamat, aduerso pectore glande perfoetus est catapulta & post otiduum fortiter obiit. Goæ sex alios ex quibus quatuor sacerdotes, causa dissimilis abstulit: ibat obsidio in mensam iam decimum, cum media hieme, quam illic non frigora sed imbræ metiuntur, tentauit barbari postremis conatibus locisque variis irruptionem in insulam, & magna suorum repulsi strage, de expugnanda Goa desperarunt, quare rabie rerorta in Salsetanam continentem, vbi sacra legio immani ædes sacras quinque, in suorum equorum stabula deformatissent; nihil in eam sceleris omisere; easdemque Choramo calamitates illaturi, eorum manipuli aliquot eò transfere. At enim Patres penes quos eius loci cura, vallo, & aggere Dei domum validè munierant, & Christianorum intrepida feruensque alacritas hosti barbaro in armis occurrens, adeo illum exterruit, vt ne moto quidem certamine, pedem retro, & audaciam verteret. Atque in hos tandem euentus vanuit fœderatorum bellum, qui sibi denique consultum putarunt, si ad pacem petendam configerent; eaque optimis ad rem Lusitanam, & honorificis conditionibus utriusque sancta est. Verum antehac dum bellum arderet, in eam amona difficultatem reciderat, vt nihil mitius in urbe fames, quam foris gladius, sauiret, interceptis enim ex Idalcani regno

commea

78.
Mortes & o-
stri in mili-
tibus & æ-
grotis iu-
uandis.